श्रीशं वंदे॥ योऽधिष्ठानं त्रयीष्टं भवति सदमितस्व
प्रभानंद आत्मा या वद्दृश्येंद्रजाले विगत भवभ
यः प्रत्यगद्वैत एकः॥ यस्मिन् ज्ञाते क्षणेनाहि
रिव गुण इव ध्वस्तिमेवैति दृश्यं तं बुद्धीशं नमा
मः सकलमपि सदा प्राप्तुमिष्टं पुमर्थं॥१॥ यस्मा
त्स्वप्नोपमानं जगदिदमभवत्साहि सर्वत्र बोध

Acc No. ~~1177~~ M-1812

Title – चिन्तामणि अष्टक

Author – अच्युत

Date – ?

Subject – स्तोत्र

folio – 3

Xerox – 6

१

यस्यैव ध्वंसमेति क्वचिदपि न यथा कापि किंचि
च्चभायात्॥ यो ऽसंगः स्वप्रकाशः सुखचिदम
लानंतसन्मात्रभूमानं॥२॥ यस्य प्राप्त्यै श्रुतीं
ष्टं भवति सुविमलं कर्म काम्यादिशून्यं यन्मा
त्र प्रीणयेत्तं बहुजनिविहितं द्राग्यदेकान्तयै
व॥ स्थः कूटस्थः प्रबुद्धः स्थगितमृतिमहाभ्रांति

१

दुःखाग्निदाहंतं ॥३॥ यं ध्यायंत्येवनित्यं नृणि
न सुरसुरवाः संयमीन्द्राः शमाढ्याः सत्यज्ञाना
द्विनीयामिनसुखमनघं सच्चिदाकाशमेकं
प्रत्यक्स्पूर्णप्रभूतं प्रशमितविभिदं प्रस्फुरत्प्र
स्प्रकाशं तं ॥४॥ यल्लीलालेशमात्रादखिल
मपिनिरस्तं भवेद्विघ्नजालं यत्कारुण्यप्रसा

२

दात्परिचरन्ति पुमर्थावलिः सर्वदैव॥ यत्पादां
भोजयुग्मस्मरणमपि ददात्येव निःश्रेयसं
नत्वं०॥५॥ यध्यानात्सर्वविद्याः करकलि
नफलायंतए वक्षणेनत्रैलोक्येख्यानकी
र्त्तिर्भवन्ति सुमनसांसेव्यपादारविंदः॥ यज्ञा
नाद्दृश्यजालं सपदिगगननैल्पाभमाभा

२

तिष्ठते त्वं ॥६॥ यत्राप्यर्थे त्रयी नः कथय
ति सकलं पूर्वकांडं विशुध्यै यद्बोधार्थं प्रवृ
त्ताः सततमुपनिषद्वाण्य एवादरेण ॥ य
न्निष्ठानां न दुःखं किमपि कथमपि क्वापि
कुत्रापि भूयात्त्वं ॥७॥ यो भक्तानुग्रहार्थं
कलयति विमलं कोटिचंद्रप्रकाशं रूपं ना

३

ंद्र वक्त्रं दशभुजल्लसितं सिद्धिबुद्धीज्यपा
र्श्वं ॥ नाट्यश्रीगंधमाल्याभरणवसनभृत्स
र्वदा सुप्रसन्नं तं ॥८॥ इत्यच्युतेन रचितं निं
नामण्यष्टं मुदा ॥ अष्टैश्वर्यप्रदं नस्य प्रसा
दात्पठतां न किं ॥९॥ ॥श्री॥ ॥छ॥ ॥

३